

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2020 r., Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) postanowiła, iż nie należało przyjmować odwołania do rozpoznania oraz obciążyła wnoszącego odwołanie jego własnymi kosztami.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 15 lipca 2020 r. w sprawach połączonych T-778/16 i T-892/16, Irlandia in. / Komisja, wniesione w dniu 25 września 2020 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-465/20 P)

(2021/C 35/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, P.-J. Loewenthal i F. Tomat, pełnomocnicy)

Pozostali uczestnicy postępowania: Irlandia, Apple Sales International (ASI), Apple Operations Europe (AOE), Wielkie Księstwo Luksemburga, Rzeczpospolita Polska, Urząd Nadzoru EFTA

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- oddalenie zarzutów od pierwszego do czwartego i ósmego w sprawie T-778/16 oraz zarzutów od pierwszego do piątego oraz czternastego w sprawie T-892/16;
- odesłanie sprawy do Sądu celem rozpatrzenia zarzutów, które nie były jeszcze analizowane; i
- pozostawienie decyzji w przedmiocie kosztów postępowania w obu instancjach do rozstrzygnięcia w wyroku kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja opiera swe odwołanie na dwóch zarzutach.

Pierwszy zarzut odwołania: Sąd Unii Europejskiej oddalając zawarty w spornej decyzji⁽¹⁾ główny wniosek dotyczący korzyści dopuścił się szeregu naruszeń prawa. Zarzut ten dzieli się na trzy części.

- Po pierwsze, w pkt 125, 183–187, 228, 242, 243 i 249 zaskarżonego wyroku Sąd błędnie zinterpretował sporną decyzję uznając, iż Komisja oparła wyciągnięty w niej główny wniosek dotyczący korzyści jedynie na tym, że siedziby główne spółek ASI i AOE nie istniały fizycznie ani nie zatrudniały pracowników, nie próbując wykazać, że irlandzkie oddziały ASI i AOE w rzeczywistości pełniły funkcje uzasadniające przypisanie tym oddziałom licencji na korzystanie z praw własności intelektualnej Apple'a. W motywach 281–305 spornej decyzji Komisja analizuje funkcje pełnione w rzeczywistości przez siedziby główne i irlandzkie oddziały spółek ASI i AOE w kontekście uzasadnienia przypisania tym oddziałom licencji na korzystanie z praw własności intelektualnej Apple'a. To, że Sąd nie uwzględnił prawidłowo struktury i treści spornej decyzji oraz zawartych w uwagach pisemnych Komisji wyjaśnień w przedmiocie funkcji pełnionych przez siedziby główne i irlandzkie oddziały tych spółek, stanowi uchybienie proceduralne. Przyznanie przez Sąd następnie w pkt 268–283, 286 i 287 zaskarżonego wyroku, że Komisja przeanalizowała funkcje pełnione przez irlandzkie oddziały uzasadniając przypisanie im licencji na korzystanie z praw własności intelektualnej Apple'a stanowi sprzeczność w rozumowaniu, co sprowadza się to uchybienia obowiązkowi uzasadnienia.
- Po drugie, w pkt 267, 269, 273, 274, 275, 277, 281, 283, 298–302 zaskarżonego wyroku Sąd dopuścił się naruszenia metody odrębnego podmiotu oraz zasady ceny rynkowej (ALP), co stanowi naruszenie art. 107 ust. 1 TFEU czy też prawa krajowego, powołując się na funkcje pełnione przez Apple Inc., aby na tej podstawie odrzucić dokonane przez Komisję w spornej decyzji przypisanie irlandzkim oddziałom licencji na korzystanie z praw własności intelektualnej Apple'a. To, że Sąd nie uwzględnił zawartych w motywach 308–318 spornej decyzji oraz w uwagach pisemnych Komisji wyjaśnień w przedmiocie tego, dlaczego funkcje pełnione przez Apple Inc. są pozbawione znaczenia dla kwestii przypisywania zysków w ramach spółek ASI i AOE, stanowi uchybienie proceduralne i naruszenie obowiązku uzasadnienia.

- Po trzecie, w pkt 301 i 303–309 zaskarżonego wyroku Sąd dopuścił się naruszenia metody odrębnego podmiotu oraz zasady ceny rynkowej (ALP), co stanowi naruszenie art. 107 ust. 1 TFEU czy też prawa krajowego, stwierdzając, że czynności podejmowane formalnie przez dyrektorów ASI i AOE stanowią funkcje pełnione przez siedziby główne tych spółek w związku z licencjami na korzystanie z praw własności intelektualnej Apple'a. To, że Sąd nie uwzględnił zawartych w spornej decyzji oraz w uwagach pisemnych Komisji wyjaśnień w przedmiocie tego, dlaczego te czynności nie stanowią funkcji pełnionych przez siedziby główne tych spółek dla potrzeb zastosowania metody odrębnego podmiotu oraz zasady ceny rynkowej (ALP), stanowi uchybienie proceduralne i naruszenie obowiązku uzasadnienia. Takim uchybieniem proceduralnym jest też oparcie przez Sąd wyciągniętego przezeń wniosku na niedopuszczalnym dowodzie.

Drugi zarzut odwołania: Sąd Unii Europejskiej oddalając zawarty w spornej decyzji posiłkowy wniosek dotyczący korzyści dopuścił się szeregu naruszeń prawa. Zarzut ten dzieli się na trzy części:

- Po pierwsze, w pkt 349, 416, 434 i 435 zaskarżonego wyroku Sąd dopuścił się naruszenia prawa przy stosowaniu zasad rządzących postępowaniem dowodowym, których musi przestrzegać Komisja, aby wykazać istnienie korzyści.
- Po drugie, w pkt 315–481 zaskarżonego wyroku Sąd dopuścił się uchybienia proceduralnego opierając swe rozstrzygnięcie o oddaleniu posiłkowego wniosku dotyczącego korzyści na argumentach, których ani Irlandia ani spółki ASI/AOE nie podniosły w ich skargach w pierwszej instancji.
- Po trzecie, w pkt 315–481 zaskarżonego wyroku Sąd błędnie przedstawił sporną decyzję i naruszył art. 107 ust. 1 TFEU czy też prawo krajowe dochodząc do wniosku, że Komisja w drodze przedstawionego w tej decyzji rozumowania posiłkowego nie wykazała istnienia korzyści.

(¹) Decyzja Komisji (UE) 2017/1283 z dnia 30 sierpnia 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex2014/CP) wdrożonej przez Irlandię na rzecz Apple (Dz.U. 2017, L 187, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons
(Belgia) w dniu 5 października 2020 r. – TP / Institut des Experts en Automobiles**

(Sprawa C-502/20)

(2021/C 35/34)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Mons

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: TP

Druga strona postępowania: Institut des Experts en Automobiles

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 5 § 1 pkt 2 lit. b) i art. 6 belgijskiej ustawy z dnia 15 maja 2007 r. o uznawaniu i ochronie zawodu rzeczoznawcy motoryzacyjnego, w związku z przepisami ustawy z dnia 12 lutego 2008 r. ustanawiającej nowe ogólne ramy uznawania kwalifikacji zawodowych WE, w szczególności jej art. 6, 8 i 9, można interpretować w ten sposób, że usługodawca, który przenosi swoją siedzibę do innego państwa członkowskiego, po dokonaniu takiej zmiany nie może wpisać się w swoim państwie pochodzenia, czyli Belgii, do prowadzonego przez IEA rejestru usług wykonywanych tymczasowo i okazjonalnie, celem wykonywania tam działalności w sposób tymczasowy i okazjonalny. Czy taka wykładnia jest zgodna ze swobodą przedsiębiorczości uznaną w prawie Unii?